

ประวัติและความสำคัญ ของพระพุทธศาสนา

จุดประสงค์การเรียนรู้

- อธิบายการเผยแผ่พระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือสู่ประเทศไทยได้
- วิเคราะห์ความสำคัญของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือที่มีต่อสภาพแวดล้อมในสังคมไทยรวมทั้งการพัฒนาดนและครอบครัวได้

“สั”

ร่วมกัน พร้อมกัน

“คายนา”

การสวด การสาธยาย

- การสวดพร้อมกัน หรือร่วมกันสวด
- การร่ายกรอง หรือการจัดหมวดหมู่พระธรรมวินัย

การทำสังคายนา ได้รับการทำติดต่อกันมาหลายครั้ง ทั้งในประเทศอินเดีย
และประเทศอื่นๆ **รวมทั้งสิ้น ๑๐ ครั้ง**

ดินแดนสุวรรณภูมิ

นับถือศาสนาและลัทธิ
ความเชื่อแตกต่างกัน

ที่ตั้งของประเทศไทยในปัจจุบัน รวมไปถึง
ดินแดนของประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงที่อยู่รอบๆ
ในอดีตเรียกรวมๆ ว่า

“สุวรรณภูมิ”

นับถือพระพุทธศาสนา

นับถือศาสนาพราหมณ์ - ฮินดู

นับถือ บูชาภูตผีปีศาจ ความเชื่อที่มีต่อ
ปรากฏการณ์ธรรมชาติ

การนับถือ
พระพุทธศาสนา
ในดินแดนสุวรรณภูมิ

นิกายเถรวาท

- อาณาจักรทวารวดี
- อาณาจักรพุกาม
- อาณาจักรศรีอยุธยา

นิกายมหายาน

- อาณาจักรศรีวิชัย

ยุคของพระพุทธศาสนาในประเทศไทย

ก่อนปี พ.ศ. ๕๐๐

ยุคเถรวาทสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช

พระเจ้าอโศกมหาราช ได้มีการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาจนมีความรุ่งเรือง ทรงจัดให้มีการสังคายนาครั้งที่ ๓ และมีการเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังในประเทศไทยมีหลักฐาน อาทิ สลูป เจดีย์ ธรรมจักรกวางหมอบ

พ.ศ. ๑๓๐๐

ยุคมหายาน

ประมาณ พ.ศ.๑๓๐๐ อาณาจักรศรีวิชัยเรืองอำนาจมาก มีอิทธิพลครอบคลุมพื้นที่ทางคาบสมุทรตอนใต้ ตลอดจนหมู่เกาะชวาและสุมาตรา รวมไปถึงบริเวณภาคใต้ของไทย นับถือพระพุทธศานานิิกายมหายาน โดยมีหลักฐานต่างๆ อาทิ พระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรที่ทำด้วยสำริด

พ.ศ. ๑๖๐๐

ยุคเถรวาทแบบพุทฺกาม

พระเจ้าอนุรุทธมหาราช มหากษัตริย์ผู้ทรงอิทธิพลของอาณาจักรพุกาม แผ่ขยายอำนาจเข้ามาครอบครองอาณาจักรต่างๆ ทางตอนเหนือของไทยจนเพื่องฟู เรียกว่า “นิกายเถรวาทพุกาม” หลักฐานสำคัญที่พบ ได้แก่ เจดีย์วัดเจ็ดยอด จังหวัดเชียงใหม่ ที่สร้างเลียนแบบเจดีย์พุทธคยาในอินเดีย

พ.ศ. ๑๖๙๖

ยุคเถรวาทแบบลังกาวงศ์

พระเจ้าปراجกรมพามหาราชกษัตริย์ลังกา ได้ทรงทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา โดยรวมพระสงฆ์ให้เป็นนิกายเดียว มีการสังคายนาพระธรรมวินัยครั้งที่ ๗ ทำให้พระพุทธศาสนารุ่งเรืองมากขึ้น พระพุทธศาสนาแบบลังกาวงศ์นี้เป็นแบบที่นับถือมาจนปัจจุบัน

พระพุทธศาสนาแบบลังกาวงศ์ในประเทศไทย

สมัยสุโขทัย

วัดมหาธาตุ
จ.สุโขทัย

สมัยล้านนา

พระธาตุดอยสุเทพ
จ.เชียงใหม่

สมัยอยุธยา

วัดพระศรีสรรเพชญ์
จ.พระนครศรีอยุธยา

สมัยธนบุรี

วัดอรุณราชวราราม
กรุงเทพมหานคร

สมัยรัตนโกสินทร์

วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของพระพุทธศาสนาต่อสังคมไทย

พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไทย

พระพุทธศาสนาเป็นสถาบันหลักของสังคมไทย

พระพุทธศาสนาเป็นสภาพแวดล้อมที่กว้างขวาง
และครอบคลุมสังคมไทย

พระพุทธศาสนา เป็นศาสนาประจำชาติไทย

- คนไทยส่วนใหญ่ให้การยอมรับนับถือพระพุทธศาสนา

- มีสัญลักษณ์แทนพระพุทธศาสนา ในสถานที่ราชการ

- พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะและอัครศาสนูปถัมภก

- กำหนดให้วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาเป็นวันหยุดราชการ

พระพุทธศาสนา เป็นสถาบันหลักของสังคมไทย

- พระพุทธศาสนาเป็นสถาบันที่อยู่คู่ชาติไทย

- พระมหากษัตริย์ไทยทรงเป็นพุทธมามกะ

- พระมหากษัตริย์ไทยทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก

- รัฐบาลไทยส่งเสริมสนับสนุนพระพุทธศาสนา

เป็นสภาพแวดล้อมที่กว้างขวางและครอบคลุมสังคมไทย

- มีวัดและสำนักสงฆ์มากมายทั่วประเทศ

- มีปูชนียสถาน ปูชนียวัตถุมากมาย

- ประเพณีพิธีกรรมต่างๆ ของคนไทยมาจากพระพุทธศาสนา

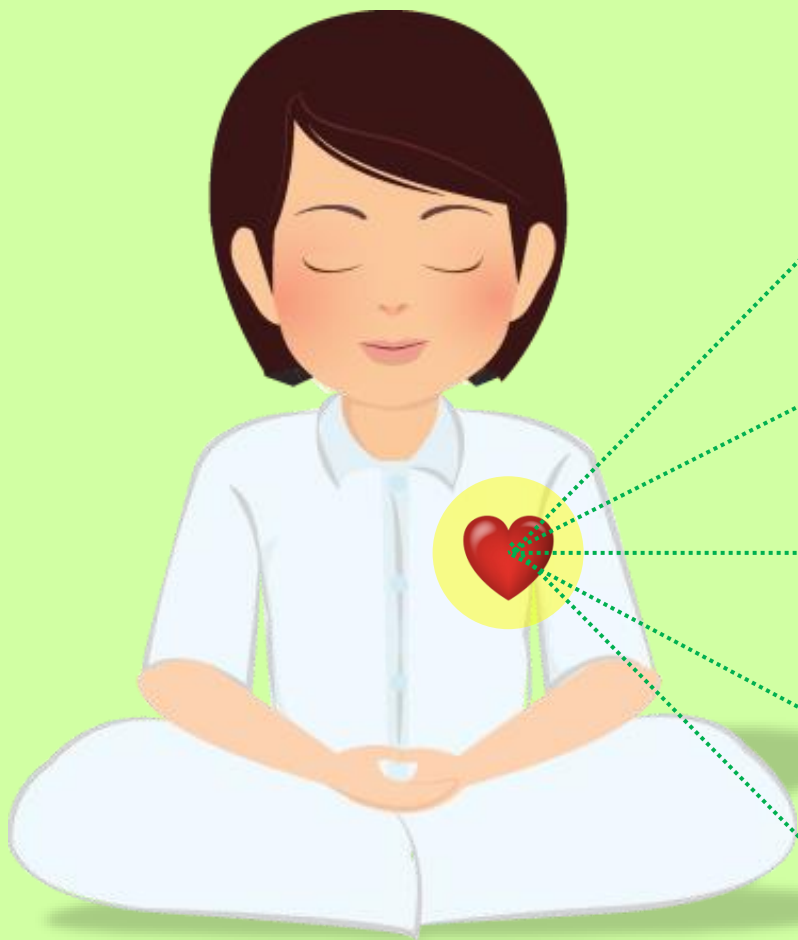
- นิสสัยและมารยาทไทยมาจากรากฐานทางพระพุทธศาสนา

- ภาษาและวรรณคดีไทยมีอิทธิพลมาจากพระพุทธศาสนา

- มีการนับศักราช เป็น พุทธศักราช

พ.ศ.

๑. เว้นจากการฆ่า การเบียดเบียนสัตว์โลกทั้งปวง

๒. เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เขามิได้ให้ การฉ้อโกง การทำลายของผู้อื่น

๓. เว้นจากการประพฤติดีในกาม ไม่ละเมิดสิ่งที่ผู้อื่นหวงแหน

๔. เว้นจากการพูดเท็จ

๕. เว้นจากการดื่มน้ำเมา และสิ่งเสพติดทั้งปวง

๑. มีเมตตา กรุณา

๒. หาเลี้ยงชีพในทางสุจริต

๓. สัจจะในกาม ควบคุมตนในกามารมณ์

๔. มีความสัตย์

๕. ไม่ประมาท ระลึกรู้เสมอว่าสิ่งใดควร สิ่งใดไม่ควร

คุณธรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จ ๔ ประการ

ความมีใจรักในสิ่งที่กำลังตั้งใจทำ

ความพยายามเข้มแข็ง อดทนที่จะทำ

ฉันทะ

วิริยะ

อิทธิบาท ๔

วิมังสา

จิตตะ

การวางแผน ไตร่ตรองตามเหตุผล

ความตั้งใจแน่วแน่ที่จะทำ

พละ ๕

หลักธรรมที่เป็นกำลังใจให้ทำงานลุล่วงสำเร็จได้

สัทธา

ความเชื่อมั่น
ในสิ่งที่ตนกำลังทำ

วิริยะ

ความเพียร

สติ

ความระลึกได้
ไม่ประมาท

สมาธิ

มีจิตใจตั้งมั่น

ปัญญา

มีความรู้ ชัดเจน
กับเรื่องที่กระทำ

กุลจิรภูมิธรรม ๔

หลักธรรม

เพื่อการพัฒนาให้สกุลยั่งยืน

ของหมดรู้จักหาไว้

ของเก่ารู้จักบูรณะซ่อมแซม

รู้จักประมาณการกินการใช้

ตั้งผู้มีศีลธรรมเป็นพ่อบ้านแม่เรือน

ทิศ ๒

หลักธรรมที่บอกหน้าที่ที่บุคคลพึงปฏิบัติต่อกัน โดยมีหลักธรรมที่เกี่ยวข้อง
กับการพัฒนาครอบครัว คือ **ทิศเบื้องหน้า** หรือ **บิดามารดา**

บุตรธิดาพึง บำรุงบิดามารดา

- ท่านเลี้ยงมาแล้ว เลี้ยงท่านตอบ
- ช่วยทำการงานของท่าน
- ดำรงวงศ์ตระกูล
- ประพฤติตัวให้เหมาะสมกับความเป็นทายาท
- เมื่อท่านล่วงลับไปแล้ว ทำบุญอุทิศให้ท่าน

ทิศ ๖

หลักธรรมที่บอกหน้าที่ที่บุคคลพึงปฏิบัติต่อกัน โดยมีหลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครอบครัว คือ **ทิศเบื้องหน้า** หรือ **บิดามารดา**

บิดามารดาพึงปฏิบัติต่อบุตรธิดา

- ห้ามปรามจากความชั่ว
- ให้ตั้งอยู่ในความดี
- ให้ศึกษาศิลปวิทยา
- หาคู่ครองที่สมควรให้
- มอบทรัพย์สมบัติให้ในโอกาสอันควร

